

CAGLIERO 11

Bollettino di Animazione Missionaria Salesiana

Pubblicazione del Settore per le Missioni per le Comunità Salesiane e gli amici delle missioni Salesiane

Sväté brány Milosrdenstva sa práve zatvorili na celom svete. Aj tá mobilná, ktorá v diecéze Gizo na Šalamúnových ostrovoch cestovala na lodiach až do najzabudnutejších dedín Oceánie a je plodom neúnavnej kreativity nášho saleziánskeho biskupa Mons. Luciana Capelliho.

A teraz ide o to drahí spolubratia, drahí priatelia, nechať otvorenú, poriadne otvorenú, misionársku bránu milosrdenstva každého srdca a každej komunity, ktoré sa nikdy nezatvorí, tak ako sa zatvorili v ten deň, keď Panna Mária hľadala miesto, kde by porodila Emmanuela.

Chudobný a opustený Pán stále klope: nezatvorme mu dvere!

Nezatvárajme dvere zástupom migrantov zo všetkých kontinentov!

Nezatvárajme dvere Blízkemu Východu a miliónom mladých arabov!

Nezatvorme dvere Európe a hraniciam mládežníckej chudoby a náboženskej púšte!

Nezatvorme dvere mladým z najzabudnutejších domorodých komunit Latinskej Ameriky!

Si pripravený otvoriť a vyraziť?

Bude to najlepší vianočný darček, ktorý môžeme ponúknuť nášmu drahému otcovi Donovi Boscovi: dať sa k dispozícii na misie *ad gentes, ad externos, ad vitam!* Do skorého videnia.

*D. Guillermo Basañes SDB
Consigliere per le Missioni*

**Kristus sa nám narodil,
radujme sa v deň našej spásy!**

“Kde sa rodí Boh, tam sa rodí nádej. On prináša nádej. Kde sa rodí Boh, tam sa rodí pokoj. *A kde sa rodí pokoj, tam nie je viac miesta pre nenávisť a vojnu.* A napriek tomu práve tam, kde prišiel na svet Boží Syn v tele, pokračujú napätia a násilnosti, a pokoj je ešte stále iba vytúženým darom, ktorý si treba vyprosovať a budovať ho.

Kde sa rodí Boh, tam sa rodí nádej; a kde sa rodí nádej, tam ľudia znovu nachádzajú svoju dôstojnosť. A predsa ešte i dnes sú tu zástupy mužov a žien pozbavených svojej ľudskej dôstojnosti a tak ako malý Ježiško trpiacich chladom, chudobou a odmietnutím zo strany ľudí. Prejavme dnes našu blízkosť tým, ktorí sú najbezbrannejší ... Nech nechýba naša opora tým, čo sú na úteku pred biedou a vojnou, ktorí cestujú za často nehumánnych podmienok a nezriedka riskujú i svoj život. Nech sa dostane odmena hojného požehnanie tým jednotlivcom i štátom, čo sa podujali veľkodušne zachrániť a prijať mnohých migrantov a utečencov a pomáhajú im vybudovať dôstojnú budúcnosť pre seba a svojich drahých a začleniť sa do spoločnosti, ktorou sú prijatí. !”

Pápež František,
Vianočné posolstvo Urbi et Orbi 2015

**Všetkým a každému,
požehnané Vianoce.
Redakcia "Cagliero 11"**

Ked' myslím na začiatok môjho misijného povolania, stále si pamätám na to, ako ma moja mama ako chlapca volala robiť niečo: „pod' a sprav to a to“. Každý raz, keď ma mama volala, som sa vždy snažil nechať to, čo som robil a urobiť čo najlepšie to, o čo ma žiadala.

Moje misijné povolanie je podobné tomuto volaniu v určitom momente môjho života. Pamätám sa ako som ako ponovic požiadal byť poslaný do misií. Traja moji spolubratia boli poslaní na Papuu Novú Guineu, ale ja nie. Toto ma viedlo pýtať sa viackrát: „prečo som nebol poslaný?“ No aj tak som stále živil moje misijné povolanie. Udržoval som misijný plameň, ktorý horel v mojom srdci, konajúc čo najlepšie úlohy mne zverené,

či už ako tirocinant alebo študent teológie.

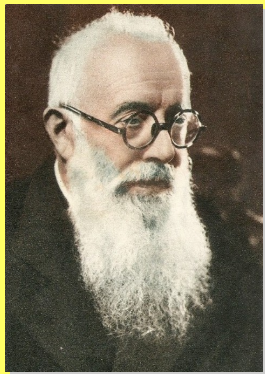
Nakoniec, počas posledného roku teológie ma direktor informoval, že som dostal dvojitý dar: schválili mi žiadosť o kňazskú vysviacku a určili ma na misie na Timor. No moje misijné povolanie hneď prešlo skúškou ohňom. Prišiel som na Timor v roku 1992, keď bolo silné hnutie za nezávislosť od Indonézie. Vskutku, bol to zázrak, že som dostal dovolenie vstúpiť na Timor, ale keď odpovedáme na Božie povolanie, On sa stará o všetko ostatné. Onedlho vypukli civilné nepokoje a mnohé naše domy boli spálené.

Môj provinciál ma požiadal, aby som sprevádzal našich ľudí, ktorí utekali pred násilím, ktoré pohlcovalo celú krajinu. Bol to totálny chaos. Stratili sme kontakt so všetkými. Niektorí spolubratia si už mysleli, že som mŕtvy a obetovali za môj večný odpočinok sväte omše! Mesiace som žil s utečencami z Timoru v Austrálii. No nikdy som nepochyboval o láskavej Božej ochrane.

Počas rokov som čelil rôznym ťažkým situáciám a tiež nebezpečenstvu smrti, ale nikdy som neľutoval, že som misionár. Na začiatku som si myslel, že byť misionárom znamená kázať, vyučovať, atď. Teraz po 25-tich rokoch na misiách si uvedomujem, že byť misionárom znamená najmä byť trpezlivý, pokorný a láskavý. Často sa mi stáva, že stretávam ľudí, ktorých si už ani nepamätám a ktorí mi hovoria: „Vďaka, že si mi pomohol priblížiť sa k Pánovi“, pretože som im slúžil, keď boli mladí, pred mnohými rokmi!

Vskutku môžem povedať, že moje saleziánske, kňazské a misionárske povolanie je najlepším darom, ktorý som dostal od nášho milosrdného Boha. Keď Boh volá, nebojme sa odpovedať. On sa o všetko postará!

*Don José Dwight San Juan SDB
Filipínek, misionár na Východnom Timore*

Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, Postulatore Generale per le Cause dei Santi

Ctihodný Mons. Vincenzo Cimatti (1879-1965), misionár v Japonsku, takto píše v jednom liste Hlavnému Predstavenému donovi Pietrovi Ricaldonemu: „*Nechýbajú ľudia, ktorí na diaľku a dlhodobo sledujú život misionára, študujú jeho slová a skutky. Vďaka saleziánskemu duchu pokojnej veselosti a úprimnému záujmu o mládež ich dokáže zaujať a získať ich sympatie. A nakoniec fascinovanie charitou je neodolateľnou silou: skutky milosrdenstva nemôžu nechať pohana ľahostajným*“.

Saleziánsky Misijný Úmysel

**Za konsolidáciu a plody Projektu Európa
v každej provincii Regiónu Európa Stred–Sever.**

Hlboké a rýchle sociálne i kultúrne zmeny v Európe vytvárajú často v ľudoch i niektorých spolubratoch odovzdanosť a nedostatok dôvery. Modlime sa, aby Európa nezabudla na svoje kresťanské korene a s optimizmom, nádejou a radosťou založenou na Kristovi pokračovala v misijnom a evanjelizačnom poslaní.

